

norden

Pohjoismaiden neuvosto – meidän neuvostomme

Pohjoismaiden neuvosto – meidän neuvostomme

© Pohjoismaiden neuvosto, 2012

ISBN 978-92-893-2374-1

<http://dx.doi.org/10.6027/ANP2012-735>

ANP 2012:735

Toimitus: Silje Bergum Kinsten ja Heidi Orava

Suunnittelu: Jette Koefoed

Valokuvat: Karin Beate Nøsterud, Ingram, Image Select, Ojo,

Søren Sigfusson, Ludwig Ehlers/Landesarchiv Berlin,

valokuvia 50 år Nordisk Råd 1952–2002 -julkaisusta

Painos: 1 500

Paino: Rosendahls-Schultz Grafisk, Albertslund

Printed in Denmark

Pohjoismainen yhteistyö

Pohjoismainen yhteistyö on yksi maailman laajimpia alueellisia yhteistyömuotoja. Yhteistyön perustana on maantieteellinen, historiallinen ja kulttuurinen yhteenkuuluvuus, ja sen piiriin kuuluvat Islanti, Norja, Ruotsi, Suomi ja Tanska sekä Ahvenanmaa, Färsaaret ja Grönlanti.

Pohjoismaista yhteistyötä tehdään politiikan, talouden ja kulttuurin aloilla tärkeänä osana eurooppalaista ja kansainvälistä yhteistyötä. Pohjoismaisen yhteisön tavoitteena on vahva Pohjola vahvassa Euroopassa.

Pohjoismainen yhteistyö pyrkii vahvistamaan pohjoismaisia ja alueellisia etuja ja arvoja globaalissa maailmassa. Maiden yhteiset arvot lujittavat osaltaan Pohjolan asemaa yhtenä maailman innovatiivisimmista ja kilpailukykyisimmistä alueista.

Nordisk Råd

(Pohjoismaiden neuvosto)

Ved Stranden 18

DK-1061 København K

Puh. (+45) 3396 0400

www.norden.org

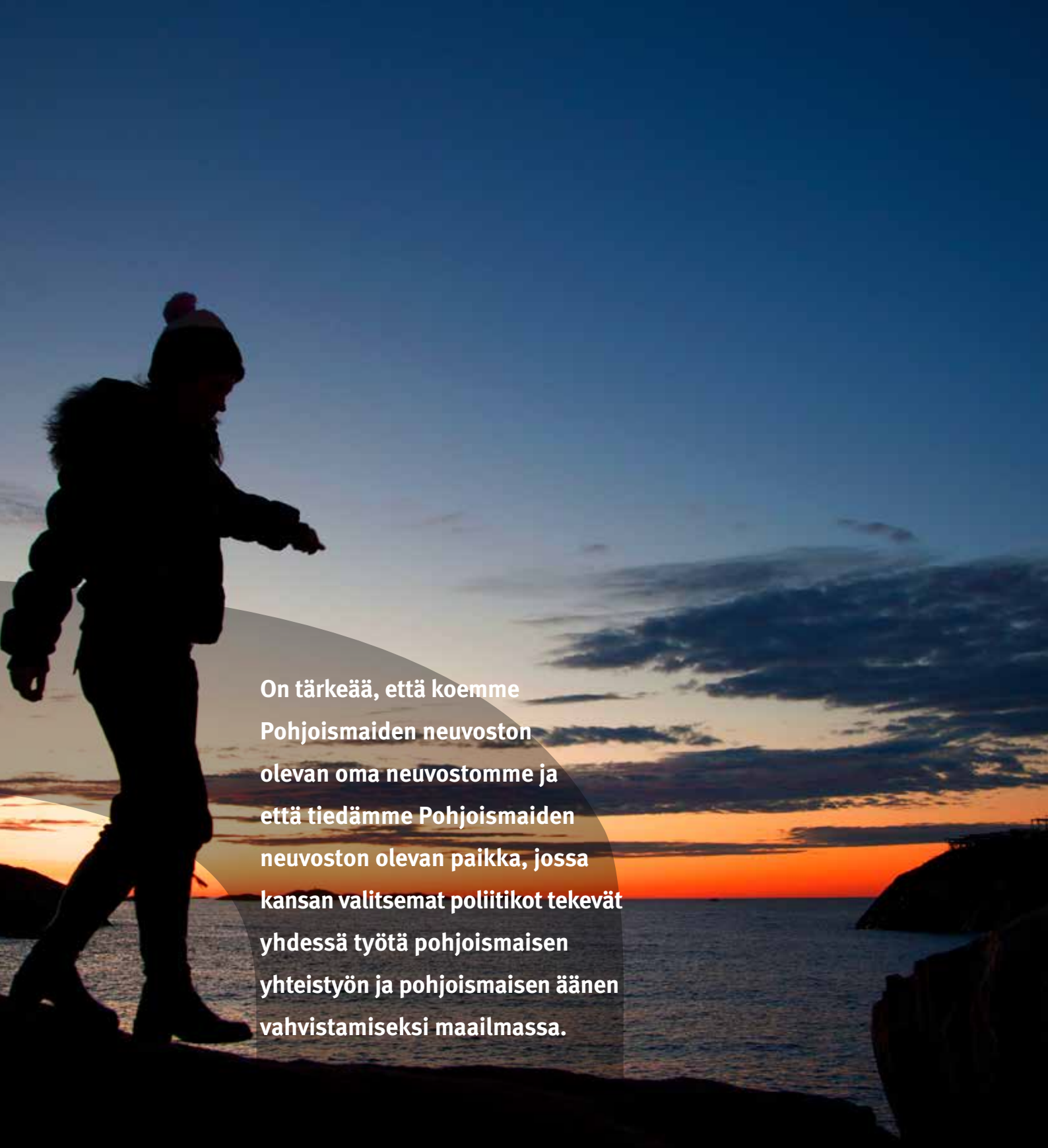

**Tässä esitteessä kerrotaan
tarkemmin Pohjoismaiden
neuvostosta. Huomaat, että
Pohjoismaiden neuvoston työ
vaikuttaa sinunkin elämääsi.**

Pohjoismaiden neuvosto – meidän neuvostomme

Johdanto	7
Katastrofin jälkeen	8
Ensimmäiset askeleet	10
Aikajana	10
Minkä asioiden parissa Pohjoismaiden neuvosto työskentelee?	14
Lähemmäksi kansalaisia	17
Tietoa Pohjoismaiden neuvostosta	22

A silhouette of a person wearing a winter hat with a pom-pom and a heavy jacket, standing on a rocky shore and pointing towards the horizon. The background features a vibrant sunset over the ocean with a blue sky transitioning to orange and yellow near the water. A semi-transparent grey circle serves as a backdrop for the text.

On tärkeää, että koemme
Pohjoismaiden neuvoston
olevan oma neuvostomme ja
että tiedämme Pohjoismaiden
neuvoston olevan paikka, jossa
kansan valitsevat poliitikot tekevät
yhdessä työtä pohjoismaisen
yhteistyön ja pohjoismaisen äänen
vahvistamiseksi maailmassa.

Johdanto

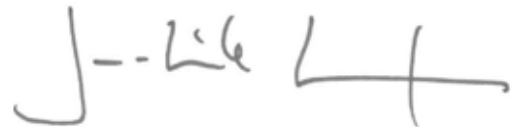
Pohjoismaiden neuvosto on toiminut jo yli 60 vuotta. Sinä aikana maailma on muuttunut suuresti ja ehtomme nyt 2000-luvulla ovat aivan erilaiset kuin vuonna 1952. Tekniikka on kehittynyt merkittävästi ja ihmiset liikkuvat nykyään paljon enemmän maiden välillä – ei ainoastaan Pohjoismaiden sisällä, vaan ympäri maailmaa.

Pohjoismaiden vahvat kulttuuriset, sosiaaliset ja demokraattiset arvot ovat olleet tärkeitä läpi koko Pohjoismaiden neuvoston historian. Ne muodostavat luonnollisesti myös perustan Pohjoismaiden neuvoston tulevaisuudelle. Olennaisin asia on kuitenkin se, että me Pohjoismaiden kansalaiset näemme neuvoston edelleen tärkeänä meille aivan tavallisille pohjoismaalaisille. On tärkeää, että koemme Pohjoismaiden neuvoston olevan oma neuvostomme ja että tiedämme Pohjoismaiden neuvoston olevan paikka, jossa kansan valitsevat poliitikot tekevät

yhdessä työtä pohjoismaisen yhteistyön ja pohjoismaisen äänen vahvistamiseksi maailmassa.

Kokemus Pohjoismaiden neuvostosta omana neuvostonamme pohjautuu sen toiminnan ymmärtämiseen. Ymmärtäminen puolestaan edellyttää tietoa. Tietoa Pohjoismaiden neuvoston historiasta, Pohjoismaiden neuvoston kokoonpanosta ja etenkin siitä, minkä eteen Pohjoismaiden neuvosto tekee työtä sekä Pohjoismaissa että maailmalla. Pohjoismaiden neuvosto haluaa ja voi vaikuttaa Pohjoismaiden kansalaisten elämään ja toivottavasti myös muihin maihin ja niiden kansalaisiin.

Tässä esitteessä kerrotaan tarkemmin Pohjoismaiden neuvostosta. Huomaat, että Pohjoismaiden neuvoston työ vaikuttaa sinunkin elämääsi. Ehkä sinäkin haluat olla mukana vaikuttamassa Pohjoismaiden neuvostoon?

Jan-Erik Enestam
Pohjoismaiden neuvoston johtaja

Katastrofin jälkeen

Pohjoismaiden neuvoston historia alkaa toisen maailmansodan raunioilta. Koko Eurooppa oli silloin tuhon oma. Siviiliväestöä oli pakosalla, tuhoamisleirejä löydettiin, traagisia ihmiskohtaloita ilmeni koko ajan enemmän – ja USA oli pudottanut Japaniin kaksi atomipommia käsittämättömän tuhoavin seurauksin. Vanha maailma oli pirstaleina. Jälleenrakentaminen saatiin kuitenkin onneksi nopeasti käyntiin ja vuonna 1945 perustettiin tärkeä

uusi poliittinen foorumi Yhdistyneet Kansakunnat tavoitteena luoda mahdollisuus kansainväliseen vuoropuheluun ja yhteistyöhön.

Pohjoismaissa oltiin yhtä mieltä siitä, että maiden pienuus saattaisi olla ongelma epävarmassa maailmassa. Epävarmuus näkyi suurissa naapurimaissa: Saksa oli pommitettu maan tasalle ja Neuvostoliiton tilanne oli häilyvä. Mitä tapahtuisi seuraavaksi?

1940-luvun loppupuolella vallitsi siis yleinen epävakauden ja epävar-

muuden ilmapiiri ja Pohjoismaat havaitsivat mahdollisuuden hyödyntää paremmin kielellisiä ja kulttuurisia yhtäläisyyksiään. Pohjoismaiden yhteiskuntajärjestelmät eivät olleet identtisiä, mutta yhtäläisyyksiä oli enemmän kuin eroja. Pohjoismaisen yhteistyön siemen alkoi itää toiveesta antaa Pohjolalle vahvempi ääni aikana, jona poliittisen kehityksen suuntaa ei voitu ennustaa. Kansa tuki vahvasti Pohjoismaiden neuvoston perustamista ja Norden-yhdistykset toimivat keskeisenä liikkeellepanevana voimana tässä kansanliikkeessä.

1940-luvun loppupuolella vallitsi yleinen epävakauden ja epävarmuuden ilmapiiri ja Pohjoismaat havaitsivat mahdollisuuden hyödyntää paremmin kielellisiä ja kulttuurisia yhtäläisyyksiään.

Ensimmäiset askeleet

Ensimmäisen aloitteen pohjoismaisen yhteistyön käynnistämiseksi teki Tanskan pääministeri Hans Hedtoft 13. elokuuta 1952 ehdottamalla perustettavaksi foorumia, jonka puitteissa pohjoismaiset poliitikot voisivat kokoontua säännölliseen neuvonpitoon – myös maiden hallitusten kanssa.

Islanti, Norja, Ruotsi ja Tanska hyväksyivät Hedtoftin ehdotuksen vuonna 1952. Pohjoismaiden neuvosto perustettiin ja ensimmäinen istunto järjestettiin 13. helmikuuta 1953 Tanskan kansankäräjillä Christiansborgissa. Hans Hedtoft valittiin neuvoston ensimmäiseksi presidentiksi.

Pohjoismaiden neuvosto perustetaan 1952.

Pohjoismainen neuvoston ensimmäinen istunto järjestetään 13. helmikuuta 1953.

Helsingin sopimus allekirjoitetaan 23. maaliskuuta 1962.

1951 • 1952 • 1953 • 1954 • 1955 • 1956 • 1957 • 1958 • 1959 • 1960 • 1961 • 1962 • 1963 • 1964 • 1965 • 1966

Ehdotus Pohjoismaiden neuvoston perustamiseksi tehdään 13. elokuuta 1951.

Passivapaus tulee voimaan 1952.

Yhteispohjoismaiset työmarkkinat perustetaan 2. heinäkuuta 1954.

Pohjoismainen sosiaaliturvasopimus solmitaan 1955.

Suomesta tulee jäsen 1955.

Passivapaudesta tehdään passiunioni 1958.

Pohjoismaiden neuvoston kirjallisuuspalkinto jaetaan ensimmäisen kerran 1962.

Pohjoismaiden neuvoston musiikkipalkinto perustetaan vuonna 1965.

Suomi jäseneksi

Suomi liittyi Pohjoismaiden neuvoston jäseneksi vuonna 1955. Kööpenhaminassa vuonna 1956 järjestetyn neljännen istunnon avajaisissa neuvoston presidentti, ruotsalainen Bertil Ohlin (FP) totesi: ”Tähän asti meistä on tuntunut siltä, että yksi tuoli on ollut tyhjänä, koska Suomi ei ole ollut mukana... Vasta nyt pohjoismainen piirimme on täysilukuinen.”

Täyttää vauhtia eteenpäin

1950-luvulla Pohjoismaiden neuvostossa tehtiin monia Pohjoismaiden kansalaisten elämää helpottavia päätöksiä. Neuvoston hyväksymä pohjoismainen passiunioni helpotti Pohjoismaiden kansalaisten liikumista ja se toimi myöhemmin Schengen-yhteistyön esikuvana.

Tanskasta tulee EY:n jäsen 1973.

1966 • 1967 • 1968 • 1969 • 1970 • 1971 • 1972 • 1973 • 1974 • 1975 • 1976 • 1977 • 1978 • 1979 • 1980 • 1981

Ahvenanmaasta ja Färsaarista tulee jäseniä 1970.

Kulttuurisopimus solmitaan 1971.

Suomen simultaanitulkkaus aloitetaan 1977.

Pohjoismaiden ministerineuvosto perustetaan 1971.

Helsingin sopimus

Pohjoismaisen yhteistyön tiivistyessä Pohjoismaat suuntautuivat myös muualle Eurooppaan. Maiden jäsenyydet Maailman vapaakauppajärjestössä Eftassa sekä Euroopan yhteisön jäsenhakemukset vauhdittivat pohjoismaista yhteistyötä koskevan valtiosopimuksen laatimista.

Helsingin sopimus, joka toimii eräänlaisena pohjoismaisena perustuslakina, hyväksyttiin Helsingissä vuonna 1962. Sopimuksessa päätettiin muun muassa, että Pohjoismaiden neuvostolla on oltava mahdollisuus antaa lausuntoja merkittävistä pohjoismaista yhteistyötä koskevista kysymyksistä.

Yhteistyö laajenee edelleen

Ahvenanmaasta, Färsaarista ja Grönlannista tuli Pohjoismaiden neuvoston jäseniä vasta muutaman vuoden kuluttua. Vuonna 1970 päätettiin Färsaarten osallistumisesta yhteistyöhön osana Tanskan valtuuskuntaa ja Ahvenanmaan osallistumisesta osana Suomen valtuuskuntaa. Grönlannin edustajat saivat paikat Pohjoismaiden neuvoston Tanskan valtuuskunnasta vuonna 1984.

Ahvenanmaa, Färsaaret ja Grönlanti ovat saaneet enemmän painoarvoa pohjoismaisessa yhteistyössä vuonna 2007 hyväksytyn Ahvenanmaan asiakirjan jälkeen.

Grönlannista tulee jäsen 1984.

Berliinin muuri murtuu 1989.

Norjan, Ruotsin ja Suomen saamelaiskäräjät saavat Pohjoismaiden neuvostossa tarkkailijajäsenen aseman 1994.

Pohjoismaiden neuvoston luonto- ja ympäristöpalkinto perustetaan 1995.

1982 • 1983 • 1984 • 1985 • 1986 • 1987 • 1988 • 1989 • 1990 • 1991 • 1992 • 1993 • 1994 • 1995 • 1996 • 1997 • 1998 • 1999 • 2000 • 2001 • 2002 • 2003 • 2004 • 2005 • 2006 • 2007 • 2008 • 2009 • 2010 • 2011 • 2012 • 2013 • 2014 • 2015 • 2016 • 2017 • 2018 • 2019 • 2020 • 2021 • 2022 • 2023 • 2024

Taloukasvua ja täystyöllisyyttä koskeva toimintasuunnitelma laaditaan 1985.

Baltian yleiskokous perustetaan Pohjoismaiden neuvoston esimerkin pohjalta 1991.

Norjasta ja Islannista tulee Etan jäseniä 1994.

Suomi ja Ruotsi liittyvät EU:hun 1995.

Kulttuurisopimus

Toive kulttuuriyhteistyön nopeuttamisesta, sujuvoittamisesta ja byrokratian vähentämisestä johti vuonna 1971 kulttuurisopimuksen solmimiseen. Tavoitteena oli lisätä maiden yhteisten opetus-, tutkimus- ja kulttuurialan panostusten painoarvoa.

Pohjoismaiden neuvoston palkinnot

Pohjoismaiden neuvosto jakaa vuosittain kirjallisuuspalkinnon, musiikkipalkinnon, elokuvapalkinnon sekä luonto- ja ympäristöpalkinnon. Palkinnoilla pyritään lisäämään kiinnostusta Pohjoismaiden kirjallisuuteen, kieliin, musiikkiin ja elokuvaan. Kaikkien palkintojen suuruus on noin 47 000 euroa.

Eurooppa-yhteistyö

Vuonna 1973 Tanska liittyi Euroopan yhteisöön, jonka yleisesti pelättiin olevan kuolinisku Pohjoismaiden neuvostolle. Murentumisen sijaan pohjoismainen yhteistyö sai kuitenkin uutta pontta vuonna 1971 perustetun Pohjoismaiden ministerineuvoston myötä, sillä sen piiriin kuuluva hallitusten välinen yhteistyö oli entistä velvoittavampaa.

Norjasta ja Islannista tuli Etan jäseniä vuonna 1994, minkä myötä maat noudattavat samoja sääntöjä Euroopan sisämarkkinoiden vapaasta liikkuvuudesta kuin EU:hun kuuluvat Pohjoismaat.

Berliinin muurin murtuminen avaa uusia mahdollisuuksia

Berliinin muurin murtumisen jälkeen vuonna 1989 Pohjoismaiden ja Baltian maiden ja Luoteis-Venäjän yhteistyö laajentui ja lujittui.

Pohjoismaiden neuvoston elokuvapalkinto perustetaan 2002.

Yhteistyö venäläisten parlamentaarikkojen kanssa vakiintuu 2010.

1977 • 1998 • 1999 • 2000 • 2001 • 2002 • 2003 • 2004 • 2005 • 2006 • 2007 • 2008 • 2009 • 2010 • 2011 • 2012

Nuorten Pohjoismaiden neuvostosta tulee oma organisaationsa 2002.

Ahvenanmaan asiakirja laaditaan 5. syyskuuta 2007.

Pohjoismaiden neuvoston parlamentaarikot pitävät säännöllisesti yhteyttä myös muihin parlamenttien välisiin järjestöihin Euroopassa. Kansainvälinen yhteistyö ja verkosto kehittyy koko ajan.

Itämeren parlamentaarikkokonferenssin (BSPC) puitteissa tehtävän yhteistyön tavoitteena on vahvistaa Itämeren aluetta kokonaisuutena.

Vuonna 2007 Pohjoismaiden neuvosto sai yhteyden Valko-Venäjän oppositioon ja parlamenttiin muun muassa pyöreän pöydän keskustelujen kautta.

Minkä asioiden parissa Pohjoismaiden neuvosto työskentelee?

Pohjoismaiden neuvoston työ voidaan tiivistää hyvin yksinkertaisesti. Syynä on se, että Pohjoismaiden neuvoston parlamentaarikoilla on päällimmäisenä mielessä yksi tavoite: Pohjoismaissa on oltava hyvä elää. Se on suurin vaikutin kaikkien neuvoston ideoiden ja ehdotusten takana.

On kuitenkin muistettava, että Pohjoismaista ei tehdä hyvää – tai edes parempaa – paikkaa aivan helpolla. Matkassa on monta mutkaa ja siksi työ on usein tasapainottelua eri näkemysten välillä. Pohjoismaiden neuvosto on lähtökohtaisesti lähempänä kansalaisia kuin Pohjoismaiden ministerineuvosto, jossa tehdään hallitustason yhteistyötä. Pohjoismaiden neuvostossa parlamentaarikot voivat hallituksia vapaammin tehdä maiden välistä yhteistyötä kansallisista eroista huolimatta ja siten helpommin työkennellä poliittisten tavoitteidensa saavuttamiseksi.

Pohjoismaisen hyvinvointitalin säilyttäminen ja kehittäminen on esimerkki yhdestä Pohjois-

maiden neuvoston suurimmista haasteista. 1900-luvulla ajatus pohjoismaisesta hyvinvointivalttiosta oli koko ajan myötätuulessa. Tänä päivänä hyvinvointimalli on kuitenkin kovan taloudellisen paineen alla.

Myös **kulttuurikysymykset** ovat neuvoston työssä keskeisellä sijalla. Se selittyy Pohjoismaiden samankaltaisuudella. Kielet ja ajattelutapa, arvot ja yhteinen kulttuuriperintö ovat yleisesti pikemminkin yhdistäviä kuin erottavia tekijöitä. Sen vuoksi pohjoismaiset kulttuurikysymykset ovat aina olleet ratkaisevan tärkeitä Pohjoismaiden neuvostolle.

Muista tärkeistä kysymyksistä mainittakoon **Pohjoismaiden kansalaisten liikkuvuus** Pohjoismaissa – oikeus liikkua vapaasti maasta toiseen ei ole selviö vaan poliittisen päätöksenteon tulos.

Verrattaessa Pohjoismaita muuhun maailmaan on kiintoisaa huomata, että vaikka tärkeimpänä tavoitteena on pohjoismaalaisten elämänlaadun varmistaminen, tätä tavoitetta ei kuitenkaan saavuteta vain ajattelemalla ja toimimalla omalla alueellamme. Tämän vuoksi Pohjoismaiden neuvosto ei tee työtä vain **kestävän Pohjolan** puolesta

vaan osallistuu myös vihreämmän Euroopan luomiseen, vihreämmän talouden edistämiseen ja ilmastonmuutoksen ehkäisemiseen.

Pohjoismaiden neuvoston kansainvälisen työn ytimessä ovat **ihmis-oikeudet, demokratia, tasa-arvo ja oikeusvaltion periaatteet**.

Ulko- ja turvallisuuspolitiikan pohjoismainen yhteistyö on edelleen keskeisellä sijalla neuvoston työssä. Euroopan ja muun maailman tapahtumat vaikuttavat myös Pohjoismaihin. Sen vuoksi myös EU-politiikka ja globaalit haasteet ovat Pohjoismaiden neuvoston asialistalla. Pohjoismaiden neuvosto pyrkii määrätietoisesti saamaan Pohjoismaiden äänen kuulumaan vahvemmin EU-kysymyksissä. Hyviä esimerkkejä yhteistyöstä ovat EU:n kuluttajadirektiivin uudistaminen, EU:n Itämeri-strategian laatiminen ja kalastuspolitiikan uudistaminen.

Lyhyesti sanottuna Pohjoismaiden yhteydet ympäröivään maailmaan ovat Pohjoismaiden neuvoston työssä keskeisellä sijalla. Vain vaikuttamalla ympäristöönsä Pohjoismaiden neuvosto voi olla osallisena kansainvälisessä politiikassa ja siten myös luoda parhaat tulokset Pohjoismaiden asukkaille.

Pohjoismaiden neuvoston työ voidaan tiivistää hyvin yksinkertaisesti. Syynä on se, että Pohjoismaiden neuvoston parlamentaarikoilla on päällimmäisenä mielessä yksi tavoite: Pohjoismaissa on oltava hyvä elää.

Pohjoismaiden neuvosto
pyrkii koko ajan parantamaan
yhteyksiään Pohjoismaiden
kansalaisiin. Avoimuuden ja
keskustelun edistämiseksi
Pohjoismaiden neuvosto alkoi
ottaa vastaan kansalaislähetystöjä
1. tammikuuta 2012 alkaen.

Lähemmäksi kansalaisia

Pohjoismaiden neuvosto pyrkii koko ajan parantamaan yhteyksiään Pohjoismaiden kansalaisiin. Avoimuuden ja keskustelun edistämiseksi Pohjoismaiden neuvosto alkoi ottaa vastaan kansalaislähetystöjä 1. tammikuuta 2012 alkaen. Kuka tahansa pohjoismaalainen voi esittää tapaamispyynnön Pohjoismaiden neuvoston valiokunnalle ja päästä kertomaan näkemyksiään neuvoston politiikasta. Tämä on esimerkki konkreettisesta aloitteesta, joka entistä selkeämmin tekee Pohjoismaiden neuvostosta kansalaisten neuvoston – meidän neuvostomme.

Pohjoismaiden neuvoston puheenjohtajisto ja valiokunnat

Pohjoismaiden neuvoston jäsenet jakaantuvat puheenjohtajistoon ja viiteen valiokuntaan.

Puheenjohtajisto

Puheenjohtajisto muodostaa Pohjoismaiden neuvoston poliittisen johdon. Istuntojen välillä puheenjohtajisto on neuvoston ylin päättävä elin. Puheenjohtajiston vastuulla on neuvoston yleiset poliittiset linjaukset, työn suunnittelu ja budjetointi sekä ulko- ja turvallisuuspoliittinen parlamentaarinen yhteistyö. Pohjoismaiden neuvoston presidentti ja varapresidentti kuuluvat puheenjohtajistoon.

Kulttuuri- ja koulutusvaliokunta

Kulttuuri:

- Uusmediaratkaisut
- Kieliyhteistyö
- Luovuuden kehittäminen kulttuuripolitiikan alalla, mukaan lukien tutkimus ja analyysitoiminnot

Koulutus:

- Pudukasongelmat
- Nuorisotyöttömyys
- Elinikäinen oppiminen
- Koulutusalan innovaatiot

Kansalais- ja kuluttajavalio-kunta

- Demokratia
- Ihmisoikeudet
- Kansalaisten oikeudet
- Tasa-arvo
- Kuluttaja-asiat
- Elintarviketurvallisuus
- Rikollisuuden torjunta, mukaan lukien kansainvälinen rikollisuus ja terrorismi
- Oikeuspoliittiset asiat
- Maahanmuutto- ja pakolais-asiat
- Yhteistyö rasmin torjumiseksi
- Alkuperäiskansojen oikeudet

Ympäristö- ja luonnonvaravalio-kunta

- Ilmastonmuutos
- Ydinturvallisuus
- Kalataloushallinto
- Elintarviketuotanto ja ruokaturva
- Biologisen monimuotoisuuden suojelu
- Arktisen alueen ympäristönsuojelu
- Vaaralliset kemikaalit
- Energia ja liikenne (yhteistyössä elinkeinovaliokunnan kanssa)

Elinkeinovaliokunta

- Sisämarkkinat, vapaa liikkuvuus, rajaesteiden poistaminen, kaupankäynti
- Aluepolitiikka ja rakennetuet
- Työllisyys ja työmarkkinat
- Työympäristö
- Infrastruktuuri ja liikenne
- Viestintä
- Tietotekniikka
- Tutkimus
- Energia (yhteistyössä ympäristö- ja luonnonvaravalio-kunnan kanssa)

Hyvinvointivaliokunta

- Hyvinvointia tukevat järjestelmät ja sosiaaliturvajärjestelmät
- Sosiaali- ja terveyspolitiikka
- Toimintarajoitteet
- Rakentaminen ja asuminen
- Perhe
- Lapset ja nuoret
- Alkoholi, huumeet ja muut päihteet

Tarkastuskomitea

Tarkastuskomitean tehtäviin kuuluu pohjoismaisin varoin rahoitettavan toiminnan parlamentaarinen valvonta.

Vaalikomitea

Vaalikomitea valmistelee istunnossa toimitettavat vaalit.

Pohjoismaiden neuvoston puolue ryhmät

Vuodesta 1973 lähtien Pohjoismaiden neuvoston jäsenet ovat voineet muodostaa puolue ryhmiä. Puolue ryhmässä tulee olla vähintään neljä jäsentä, joiden tulee edustaa vähintään kahta eri Pohjoismaata.

Tästä säännöstä johtuen neuvostossa on useita jäseniä, jotka eivät kuulu mihinkään rekisteröityyn pohjoismaiseen puolue ryhmään. Pohjoismaiden neuvoston poliittinen johto eli puheenjohtajisto päättää puolue ryhmien rekisteröintiä koskevista säännöistä.

Pohjoismaiden neuvostossa on viisi puolue ryhmää:

- Sosiaalidemokraattinen ryhmä
- Keskiryhmä
- Konservatiivinen ryhmä
- Vasemmistososialistinen vihreä ryhmä
- Vapaa Pohjola

**Pohjoismaiden vahvat
kulttuuriset, sosiaaliset ja
demokraattiset arvot ovat olleet
tärkeitä läpi koko Pohjoismaiden
neuvoston historian.**

TIETOA

Pohjoismaiden neuvostosta

- Pohjoismaiden neuvosto on Pohjoismaiden parlamentaarikkojen virallinen yhteistyöelin, joka perustettiin vuonna 1952.
- Pohjoismaiden neuvosto on yksi pohjoismaisen yhteistyön kolmesta peruspilarista. Kaksi muuta pilaria ovat kansalaistason yhteistyö ja virallinen hallitusyhteistyö.
- Pohjoismaiden neuvosto tekee suosituksia, ehdotuksia ja aloitteita Pohjoismaiden hallituksille ja Pohjoismaiden ministerineuvostolle.
- Pohjoismaiden neuvostoon kuuluu 87 jäsentä Islannista, Norjasta, Ruotsista, Suomesta ja Tanskasta sekä Ahvenanmaalta, Färsaarilta ja Grönlannista. Norjalla, Ruotsilla, Suomella ja Tanskalla on kullakin 20 jäsentä. Tanskan jäsenistä kaksi on Färsaarilta ja kaksi Grönlannista ja Suomen jäsenistä kaksi on Ahvenanmaalta. Islannilla on seitsemän jäsentä.
- Kansalliset parlamentit valitsevat jäsenet puolueryhmiensä ehdotusten pohjalta.
- Poliittisesta työstä vastaa puheenjohtajisto ja viisi alakohtaista valiokuntaa.
- Parlamentaarikot voivat vaikuttaa pohjoismaiseen yhteistyöhön muun muassa tekemällä Pohjoismaiden hallituksille ja Pohjoismaiden ministerineuvostolle jäsen ehdotuksia, valiokuntaehdotuksia, suosituksia, kirjallisia esityksiä, lausuntoja ja kirjallisia ja suullisia kysymyksiä. Kysymyskäytäntö on ainoa laatuaan koko maailmassa.
- Pohjoismaiden neuvosto kokoontuu istuntoon kaksi kertaa vuodessa. Valiokuntakokoukset järjestetään viisi kertaa vuodessa.
- Neuvoston puheenjohtajuus kiertää jäsenmaiden välillä ja kestää vuoden kerrallaan.

TIETOA

Pohjoismaiden neuvoston istunnosta

- Istunnossa Pohjoismaiden neuvoston jäsenet keskustelevat poliittisista kysymyksistä Pohjoismaiden, Ahvenanmaan, Färsaarten ja Grönlannin hallitusten edustajien kanssa. Tämä on ainutlaatuinen kansainvälisen yhteistyön muoto.
- Istunnossa parlamentaarikot päättävät ehdotuksista, jotka lähetetään Pohjoismaiden hallituksille. Menettely on sama sekä kevään teemaistunnossa että syysistunnossa.
- Neuvoston parlamentaarikot voivat istunnon aikana esittää kysymyksiä suoraan Pohjoismaiden ministereille.
- Syysistunto järjestetään aina neuvoston senvuotisessa puheenjohtajamaassa.
- Istunnossa valitaan myös seuraavan vuoden presidentti, varapresidentti sekä puheenjohtajiston ja valiokuntien jäsenet.

**Pohjoismaiden neuvosto
on Pohjoismaiden parlamen-
taarikkojen virallinen yhteis-
työelin, joka perustettiin
vuonna 1952.**

norden

Pohjoismaiden neuvosto

Ved Stranden 18
DK-1061 København K
www.norden.org

Kokemus Pohjoismaiden neuvostosta omana neuvostoname pohjautuu sen toiminnan ymmärtämiseen. Ymmärtäminen puolestaan edellyttää tietoa. Tietoa Pohjoismaiden neuvoston historiasta, Pohjoismaiden neuvoston kokoonpanosta ja etenkin siitä, minkä eteen Pohjoismaiden neuvosto tekee työtä sekä Pohjoismaissa että maailmalla. Pohjoismaiden neuvosto haluaa ja voi vaikuttaa Pohjoismaiden kansalaisten elämään ja toivottavasti myös muihin maihin ja niiden kansalaisiin.

Tässä esitteessä kerrotaan tarkemmin Pohjoismaiden neuvostosta. Huomaat, että Pohjoismaiden neuvoston työ vaikuttaa sinunkin elämääsi. Ehkä sinäkin haluat olla mukana vaikuttamassa Pohjoismaiden neuvostoon?

ISBN 978-92-893-2374-
<http://dxdoi.org/10.6027/ANP2012-735>
ANP 2012:735

